

plantaginis emēdat & folia radicesq; cōmēducata: uel si rheumatismo laboret os: Vlcera fetorēq; qñ quefoliom Vlcera psylium Cōposita quoq; ad fetorē uel maxime pudendum uitiū trademus Ergo folia myrti & lentisci pari pondere gallæ syriacæ dimidium pondus simul terere in uino uetusto sp̄sa mandare matutino optimū est. Vel hedræ baccas cū casia & myrtha pari pōdere ex uio Narib⁹ utilissimū ē dracōti semem corticū ex melle: etiā si carcinomat⁹ in iis sunt Sigillata hysopo emēdat. Stigmata in facie mādragora illita delet.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER XXVI.
PROOEMIUM.

Reliquæ per morborum genera medicīæ: & de nouis morbis: & de lichene quid sit: & quādo primū in italia cōperint: & de carbunculo: & de elephancia: & coo. Cap. i.

lichanius
Diosc.

Ensit & facies hominum nouos omniq; æuo priore incogitos non italia modo uerum etiam uniuerse prope europæ morbos Tunc quoq; nec tota italia nec per illyricum galliasue aut hispanias magnopere uagatos: aut alibi q̄ romæ circaque sine dolore quidem ullo: aut sine pernicie uitæ: sed tāta scēditate ut quæcunque mors præferenda esset Grauissimū ex iis lichenas appellauere græco nomine: latine quoniam a mento sere oriebatur ioculari primum lasciuiā. ut est procrax natura multotū in aliēni miseris Mox & usurpat uocabulo mentagrā: occupātem mutis & intuitus totosq; utiq; uultus oculis tantum īmunibus: descendētē uero & in colla pectusq; ac manus scēdo cutis sursure non fuerat hæc lues apud maiores patresq; nostros Et primum Tiberii Claudii Cæsaris principatu medio irrepsit in italia quodā perusio equite romāo quæstorio scriba cū in Asia apparuisset: inde cōtagionē eius importāte. nec sensere id malū scēminæ: aut seruitia: plebesq; hūilis aut media sed proceres ueloci trāsitu osculi: maxime scēdiōr multorū: qui perpeti medicīnā tulerauerāt cicatrice q̄ morbo. Causticis nāque curabatur: nisi usq; in ossa corpus exustū esset nō rebellāte tedio. Ad ueneruntq; ex ægypto genitrice taliū uitioꝝ medici hāc solam operam afferentes magna sua p̄da Siquidem certū est manliū Cornutum ex prætoris legatum aquitanicæ prouinciæ sefertia. cc. elo casse in eo morbo ad curādū sese. Vcciditq; sapius: ut noua contra genera morborū gregati m senti rentur. Quo mirabilis quid potest reperere. aliqua gigni repente uitia terrarū in parte certa. certisq; membris hominū: uel ætatibus: aut etiā fortunis tanq̄ malo eligente: hæc ī puetis grassari: illa ī adal tis: hæc proceres sentite: illa pauperes. L. paulo. Qu. Martio censoribus primū in italia carbūculū uenisse: annalibus conscriptū est peculiare narbonensis prouinciæ: malū: quo duo consulares obiere: cōdētibus hæc nobis: Eodem anno Iulius Rufus & Qu. Locanius Bassus. ille medicorū iscitia scēd: hic uero pollice leuæ manus euulso acu ab semetipso tā parua uulnere ut uix cerni posset. nascitur in occultissimis corporū partibus: & plerunq; sub lingua duricia rubens uariis modis. sed nigrescente capite alias liuida corpus intendens neq; intumescens: sine dolore. sine pruritu. sine alio q̄ somni in dicio: quo grauatos in triduo aufert: aliquādo horrorē afferens circaq; pustulas paruas: rarius ferēs stomachū. Faucesq; cū inuaserit ocissime exanimās. Diximus elephantiam ante pompeii magni æta tē nō accedisse in italia. & ipsam. a facie sapius incipientē in nare prima ueluti lenticula mox in ualescente per totū corpus maculosa uariis coloribus & inæquali cūte alibi crassa. alibi tenui dura ceu facie aspera ad postere uero nigrescente: & ad ossa carnes apprimente intumescētibus digitis ī pedibus manibusq;. Aegypti peculiare hoc malū: & cū in reges incidisset. populis funebre. Quippe in balneis folia tēperabētur humano sanguine. ad medicina eam. & hic quidē morbus in italia cele riter restinctus est: sicut & ille quem gemursam appellauere prisca iter digitos pedū nascentē ēt noie obliterato. id ipsū mirabile. alios desinere in nobis morbos. alios durare. sicuti colū. Tiberii Cæsaris principato irrepsit id malū. nec quis quā prior imperatore ipso sensit. magna ciuitatis ambage cū edi cto eius excusantis: ualitudinē legeret nomen incognitū. Quid hoc esse dicem⁹: aut quas deorū iras parū enim erant hōi cætera morborū genera: cū supra. cc. essent nisi etiam noua timerent. neq; ipsi homines pauciora sibi opere suo negocia importāt: hæc apud prisca erant quæ memorāmus reme dia medicīnā ipsa quodam modo rerum natura faciente & diu fuere.

Laus Hippocrates Cap. ii.

Hippocratis certe qui primus medendi præcepta clarissime cōdidit. referta hærbæ mētio ne inuenimus uolūina: nec minus dioclis Caristii qui scēdus ætate samaq; extitit. itē pra xagoræ & Crysippi. ac deinde erasistrati. erophilo quidē subtilioris scētæ conditori ante omnes celebratam rationem eam paulatim usu efficacissimo rerum omnium magistro peculiariter